C. 902 f

Copie-Extras

SESIUNEA GENERALĂ A ACADEMIEI ROMANE
din 1 9 4 8.

Pr. verb. N° 21

Şedinţa dela 8 Iunie 1948

.....

D-l Traian Săvulescu mulţumeşte pentru votul din care resultă că D-sa ţi va lua de aci înainte pe umeri sarcina Secretariatului General al Academiei Române. D-sa mulţumeşte şi celor ce au existat să-i dea votul.

Sarcina este grea şi vine şi la un moment greu. Este grea şi prin ea însăşi, căci cere o răspundere ştiinţică, şi prin aceea că la acest loc s'au perindat o sumă de bărbaţi, de mare valoare, care au contribuit pentru ridicarea prestigiului Ştiinţei şi pentru întărirea Academiei.

Mă simt copleşit - zice D-l Traian Săvulescu - de figurile lui

./.

Ion Bianu, Dimitrie Sturdza, G. Ţiţeica, Vasile Pârvan şi de figura blândă a colegului Al. Lapedatu. Sunt dator să spun ceea ce cunosc despre rolul pe care l-a îndeplinit colegul Lapedatu, din locul său de Secretar General.

Alexandru Lapedatu şi-a început cariera la Academia Română ca funcţionar, lucrând sub supravegherea lui Dim. Sturdza şi Ion Bianu, în atmosfera de muncă ce găsise aici. A fost 18 ani membru corespondent, iar de 30 de ani este membru activ al Instituţiunii. Pentru calităţile sale, a fost Preşedinte, iar de 9 ani încoace a fost Secretar General al Academiei. Aşadar întreaga sa viaţă a fost însufleţit cu viaţa din acest răstimp a Academiei.

In această lungă carieră academică, colegul Lapedatu a desfăşurat o activitate care niciodată nu s'a abătut dela interesele Instituţiei.

Fire blândă, împăciuitoare şi armonioasă, ca Ministru al Cultelor a ajutat Academia, când s'a găsit în impas. Prin stăruinţele lui s'a obţinut ceea ce trebuia pentru ridicarea edifictului Bibliotecii El a stăruit şi pentru realizarea conetrucţiei întregului edificiu al Academiei, după planuri care se făcuseră,- realizare pe care însă au împiedecate vremurile grele care au urmat.

Au venit apoi momente grele. Colegul Lapedatu şi-a urmat însă drumul drept. Cine vrea să facă istorie, trebuie să reţină aceste merite ale colegului Lapedatu, - iar eu (zice D-l Tr. Săvulescu) fac istorie. Hotărîrea D-lui Lapedatu de a părăsi postul de Secretar General în aceste momente de răspântie, o aşez în grija sa de rostul şi fiinţa Academiei. Colegul Lapedatu a socotit să se retragă, spre a nu fi o piedecă în mersul Instituţiei. Gestul său este frumos. El se desparte senin de postul său, putând spune: "Mi-am făcut datoria cât am putut mai bine şi mai bine. Este timpul să vină alţii să ţea această sarcină mai departe".

Sarcina pe care mi-o daţi, vine într'un moment deosebit de important, într'un moment în care cu toţii trebuie să ne ostenim pentru a păşi la organizarea cea nouă a Academiei, pe care dorim s'o vedem pe un plan mai ridicat, ppriijiniţi de întreaga suflare românească, cu negurile risipite din jurul său.

.....

./.